nauli gratia habuerūt. Cuꝫ au
tem Jherosolimā ꝑuenissem ⁊ ꝓ
adoranda cruce vsqꝫ ad fores ecc̄ie
cum alijs deuenissem subito ⁊ iui
sibiliter repulsam patiebar: nec
intus intrare patiebar. Iterū autē
atqꝫ iterū ꝑueni vsqꝫ ad limen ia
nue ⁊ subito iniuriā patiebar re
pulse. Sed cum omnes ad eū libe
rum haberent aditum: nec aliqͩ
inuenirent impedimentum. Redi
ens igiͭ ad me ⁊ cogitans: ꝙ hoc
michi ob scelerum meoꝝ immani
tatē accideret: pect⁹ meū cepi ma
nib⁹ tundē: lacrimas amarissiās
fundere ⁊ a cordis itimo grauiter
suspirare. respiciensqꝫ vidi ibidē
ymaginē beate v̓ginis. Tunc illā
lacrimabiliter exorāre cepi vt pec
catoꝝ meoꝝ veniā impetraret. ⁊
ad adorandam crucē sanctā me
intrare ꝑmitteret: promittēs me
seculo abrenūciaturā. ⁊ de cetero
caste mansurā. Cūqꝫ hoc orassem
⁊ in nomine v̓ginis fiduciā rece
pissem: fores iteꝝ ecclesie adij ⁊ si
ne aliquo impedimento ecclesiā
intraui. Cū autem sanctam crucē
deuotissime adorassem: quidā mi
chi tres nūmos tribuit de quib⁹
tres panes emi. Audiuiqꝫ vocem
dicētem michi. Si iordanē transi
eris salua eris. Jordanē igiͭ tran
siui. ⁊ in hoc desertum inueni vbi
xl. ānis nullū penitus hominē vi
dens mansi. Illi aūt tres panes quos
mecū detuli instar lapidis ꝑ tēpo
ra duruerunt. ⁊ in xl. ānis michi ex
hijs comedendo suffecerunt. Ves
timenta aūt mea iam dudū putre

facta sunt. Decem septem ānis in
hoc deserto a temptacōnib⁹ carna
lib⁹ molestata fui: ſ nūc ꝑ dei grā
tiā oēs vici. Ecce oia opa mea nar
raui tibi ⁊ rogo vt ꝓ me ad deum
p̄ces fundas. Tūc senex in terrā ꝓ
stratus in famula sua dn̄m bn̄di
xit. Cui illa. Obsecro te: vt in die
dn̄ice cene ad iordanē redeas ⁊ cor
p⁹ dn̄i tecū feras. Ego aūt ibidē tibi
occurrā ⁊ de manu tua corp⁹ sacꝝ
suscipiā. Nā a die qua veni cōmu
nionē n̄ accepi. Rediēs igiͭ senex
ad monasteriū euoluto āno dū
dies dn̄ice cene appropinqret: tu
lit corp⁹ dn̄icū ⁊ vsqꝫ ad ripā ior
danis veniēs ex alia ripa mulierē
stātē ꝓspexit: que sup aquas fa
cto crucis sig̃culo iuit. ⁊ ad senē
vsqꝫ ꝑuenit. Qđ videns senex ob
stupuit ⁊ ad pedes eius humiliͭ
se ꝓstrauit. Cui illa. Vide ne fece
ris cū sacramēta dn̄ica apud te ha
beas ⁊ sacerdotij dignitate refulgeas.
Sꝫ obsecro vt seqnti anno ad me
pr̄ redire digneris. Tūc illa suscep
to dn̄ico corpore ⁊ facto signo cru
cis sup iordanis aqs iuit ⁊ heremi so
litudinē pecijt. Senex v̓o ad suū
monasteriū rediens: seqnti āno
ad locū in quo p̄mo cū illa locut⁹ fu
erat venit ⁊ eā ibidē expirasse rep
rit: q̄ lacrimari cepit ⁊ eā tangē nō
p̄sumpsit. Dixitqꝫ itra se. Ego qui
dē corpusculū sancte sepelire vole
bā: ſ timeo ne h sibi displiceat.
Hec eo cogitante vidit iux caput
suū lrās in t̃ra scriptas: ita cōtinē
tes Sepeli Zozima Marie corpus
culū redde terre puluerem suum ⁊

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0205
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG